

Konkurrencerådets henstillinger i overvejelser om ændringer.

For så vidt angår de øvrige sager, er det rådets indstilling, at Konkurrencerådets sekretariat løbende skal følge udviklingen, men at man ikke i øjeblikket vil anmode mig om at reagere i forhold til de øvrige områder.

Endvidere vil jeg gerne pege på, at de dele af offentlige virksomheder, der udfører driftsopgaver i konkurrence med private udbydere, jo i stigende grad udskilles som selvstændige selskaber, DSB Busser, DSB Rederi, GiroBank, HT's busdivision osv. Derfor er de – og det er vigtigt at få understreget – hermed også omfattet af Konkurrencerådets indgrebsbeføjelser på samme måde som privatejede selskaber. Også dette er fint i tråd med anbefalingerne i rapporten »Offentlig-privat, lige konkurrence«.

Regeringen er meget bevidst om, at der kan opstå risiko for konkurrenceforvridninger, når offentlige virksomheder går ud på markedet. Der har været megen tale om den såkaldte krydssubsidiering, altså de tilfælde, hvor indtægterne fra f.eks. et myndighedsområde eller et monopolområde anvendes som tilskud til erhvervsudøvelse på det frie marked. Det er et problem. Endvidere kan offentlige virksomheder ligesom private indgå i aftaler og foretage erhvervsmæssige dispositioner, som er skadelige for konkurrencen.

Risikoen for krydssubsidiering imødegås af kalkulationsregler på forskellige områder, men det er naturligvis ikke alle de konkurrenceproblemer, som kan opstå i forbindelse med enten det offentliges erhvervsudøvelse eller regulering af forskellige former for erhvervsudøvelse, der imødegås enten ved kalkulationsregler eller ved selskabsdannelser.

Jeg bliver bare nødt til også at sige, at det fremsatte forslag giver anledning til en række problemer, som må føre til yderligere overvejelser. Jeg synes således, at der i det videre arbejde med forslaget må ske en nærmere afklaring af, hvordan det offentliges erhvervsvirksomhed fremover skal være reguleret i den generelle konkurrencelovgivning.

Det samme gælder det offentliges regulering af erhvervsvirksomhed, det være sig privat eller offentlig.

Udførelsen af forvaltningsopgaverne er udtryk for administrationen af Folketingets lovgivning og kommunalbestyrelsernes beslutninger. En umiddelbar udmøntrning af beslutningsforslaget vil derfor berøre såvel Folketingets rol-

le i dets egenskab af lovgivningsmagt som det højtbesungne kommunale selvstyre. Man kan ikke umiddelbart forestille sig, at Konkurrencerådet skal have beføjelser til f.eks. at ændre lovgivningen. Det er dog i hvert fald et spring at tage.

På tilsvarende måde mener jeg heller ikke, man kan tænke sig, at Konkurrencerådet skal kunne ændre på kommunale beslutninger om pris og mængde på de kommunale og amtskommunale ydelser, der stilles til rådighed for borgerne, ligesom man vel heller ikke umiddelbart kan forestille sig, at Konkurrencerådet skal kunne tage stilling til kvaliteten af det offentliges udbud af ydelser.

Jeg vil godt pege på, at netop den lovmæssige regulering på en lang række områder er et resultat af en afvejning af på den ene side konkurrencehensyn og på den anden side f.eks. miljøhensyn, således som det også blev fremhævet forleden dag under den debat, vi havde.

På tilsvarende måde vil de beslutninger, kommunalbestyrelser og amtsråd træffer som led i deres myndighedsudøvelse, repræsentere en afvejning af en række forskelligartede hensyn.

Jeg har fin forståelse for ønsket om at skabe ligestilling også i konkurrenceretlig henseende mellem private og offentlige virksomheder, der konkurrerer på det samme marked. Dette spørgsmål indgår allerede i kommissoriet for det konkurrencelovudvalg, som regeringen tidligere har nedsat, og som skal overveje en tilpasning af konkurrenceloven til EU-konkurrencereglerne. Udvalget skal i den forbindelse – og det har nogen relevans til dette forslag – bl.a. overveje, hvorledes der i en sådan konkurrencelovgivning kan tages hensyn til, at lovgivningens anvendelsesområde fortsat forudsættes at omfatte offentlig og offentligt reguleret erhvervsvirksomhed. Jeg håber meget, at udvalget færdiggør sin betænkning inden sommerferien.

Derfor vil jeg altså foreslå, at Folketinget venter med at tage stilling til forslaget om at ændre konkurrenceloven, indtil konkurrencelovudvalgets betænkning foreligger, fordi der her er tale om en stor og – må vi vel indrømme – temmelig kompleks problemstilling, således at vi til den tid kan tage en samlet stilling til udformningen af den fremtidige konkurrencelovgivning.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte en vedtagelse af beslutningsforslaget.